

VERTROUWEN IN DE TOEKOMST: WIJ BELONEN THE RICH MAN'S WORLD

De aanspreker in het zwart en zijn drie wegstrokkende dragers op weg naar de begrafenis van de politieke integriteit, van links naar rechts, Pechtold die zijn argumenten achter de hand houdt, Rutte die kijkt of hij na twee destructieve kabinetten met veel afbraak en bezuinigingen {Rutte-I was een kabinetsfiasco en Rutte-II een electorale ramp} nu deze praktijk kan voortzetten in de veronderstelling dat de resultaten uit het verleden voor hem geen garantie voor de toekomst kunnen betekenen, van Haersma Buma die laat zien dat hij het verleden achter zich houdt en Zegers die snel de winst in zijn binnenzak steekt. Deze samenwerking kwam tot stand niet nadat Pechtold als vertegenwoordiger van de vrijzinnige moraal en Zegers als vertegenwoordiger van de orthodoxe moraal na een copieuze maaltijd hadden gesublimeerd tot een volledig achterwege laten van welke morele overweging dan ook en Rutte en Buma konden daar van harte mee instemmen: het toekomstige kabinet heeft geen moraal!

Moet dit kwartet het vertrouwen in de politiek en de democratie herstellen onder het Motto "Vertrouwen in de toekomst", terwijl zij tegelijkertijd er voor zorgen dat het vooral The Rich Man's World lijkt?

In een poging de achterban van Wilders wind uit de zeilen te nemen besloot het kwartet met een eigen invulling van het nationalistisch populisme te komen met hoofdaandacht voor het belang van de vaderlandse geschiedenis en Nederlandse identiteit.

Regerakkoord en Vaderlandse Geschiedenis

In het Regerakkoord 2017-2021 wordt op pagina's 4 en 21:

In een herkenbaar Nederland zijn onze taal, onze vlag, ons volkslied, onze herdenkingen en onze grondwet geen symbolische relictten uit het verleden, maar tekenen van de trots, vrijheden, rechten en plichten die horen bij Nederland, het Nederlanderschap en onze democratische rechtstaat. We moeten ze blijven onderhouden, delen en doorgeven, aan elkaar en aan nieuwkomers.

We vinden het belangrijk de kennis over onze gedeelde geschiedenis, waarden en vrijheden te vergroten. Deze maken ons tot wat we samen zijn. In Nederland is iedereen gelijkwaardig, ongeacht geslacht, seksuele geaardheid of geloof. Tolerantie naar andersdenkenden is de norm en kerk en staat zijn gescheiden. In Nederland kun je kiezen welk geloof je wilt belijden, of om niet te geloven. Dit zijn waarden waar we trots op zijn en die ons maken tot wie we zijn. Het is van groot belang dat we die historie en waarden actief uitdragen. Het zijn ankers van

de Nederlandse identiteit in tijden van globalisering en onzekerheid. Op school leren kinderen daarom het Wilhelmus, inclusief de context ervan. Ook maken we het mogelijk dat alle kinderen tijdens hun schooltijd het Rijksmuseum en ons parlement bezoeken. We investeren in het beter zichtbaar maken en zo mogelijk toegankelijk maken van historische plaatsen in het land die het verhaal van onze geschiedenis vertellen. De in 2006 opgestelde nationale canon is hierbij leidend. Deze nationale canon wordt uitgereikt aan jongeren die de leeftijd van 18 jaar bereiken en aan personen die het Nederlanderschap verwerven.

Alsof 50 relatief onsamenvangende verhalen “historisch besef” bijbrengt.

Het merkwaardige het Regeerakkoord is dat het verreweg belangrijkste document uit onze Vaderlandse Geschiedenis “Het Placcaert van Verlatinghe” van 26 juli 1581 in het geheel niet genoemd wordt en dat met minstens twee historici onder de gespreksdeelnemers. Het Placcaert vormt de grondslag van de soevereiniteit, de staatsrechtelijk grondslag van de Republiek, en is een van de kernstukken in de internationale politieke filosofie, 140 jaar vóór Jean-Jacques Rousseau stond hier als de volkssoevereiniteit centraal. De betekenis van het Placcaert is enorm; je vindt het terug in de rechtvaardiging van de moord op de Franse Koning Henri-IV, je vindt het terug in de discussie over de Amerikaanse onafhankelijkheidsverklaring en ook de geest van de Franse Déclaration des droits de l’homme et du citoyen [Verklaring der Rechten van den Mensch en van den Burger, uitgevaardigd op 31 januari 1795 in Den Haag door de Provisionele Representanten van het Volk van Holland]. Nederland heeft geen echte nationale feestdag, zoals 14 juli in Frankrijk en het wordt tijd dat 26 juli die status krijgt.

Het zou de moeite waard zijn om 26 juli tot “Nationale Onafhankelijkheids dag” te promoveren.

Het Wilhelmus als volkslied

Nu in het Regeerakkoord is besloten dat het Wilhelmus breed zal worden geïndoctrineerd als volkslied, moeten we de tekst wel zo aanpassen dat dit oorspronkelijke Prinsenlied een Volkslied kan worden.

De tekst is van de Calvinistische dogmaticus Petrus Dathenus, geschreven in 1568, kort na de onthoofding van de Graven Egmond en Horn en als strijdlid ter ondersteuning van Willem van Nassau, stadhouder en het derde lid van het Driemanschap met Egmond en Horn ter verbetering van de situatie in de Lage Landen. Het pretendeert de persoonlijke geschiedenis en religieuze worstelingen van Graaf Willem van Nassau-Dillenburg te zijn. Willem was stadhouder in de Lage Landen, maar dat was niet zijn VADERLAND! Van huis uit Luthers, aan het Hof van Karel V katholiek en vervolgens tolerant voor alle religies. Het Wilhelmus behoort tot de Religieuze Poëzie der Nederlanden [Het Spectrum]: "Een nieuw Christelijk Lied" op pag. 88-91. Tijdens de 80-jarige oorlog die in 1568 begon, fungeerde het Wilhelmus als strijdlid voor de Calvinistische opstand op een soldatendeuntje uit het beleg van Chartres!

In 1932 werd het oorspronkelijke Nederlandse volkslied uit begin 19^e eeuw {"Wien Neêrlandsch bloed door d'ad'ren vloeit.."} als bevrijdingslied na de Franse bezetting {"van vreemde smetten vrij"} gecomponeerd, vervangen door het Wilhelmus, zonder de tekst aan te passen om het een echt volkslied te laten zijn. Wanneer je de tekst tot je laat doordringen, lijkt het net of de Vader des Vaderlands wordt gebruikt om de reformatie te propageren:

**Wilhelmus van Nassouwe ben ick van Duytschen Bloedt,
Den Vaderland ghetrouwe blijf ick tot inden doet;
Een Prince van Orangien ben ick vry onberbeert.
Den Coninck van Hispangien heb ick altijt gheert.**

**In Godes vrees te leven heb ick altijt betracht,
Daerom ben ick verdreven om Land, om Luyd ghebracht:
Maer Godt sal my regeren als een goet Instrument,
Dat ick sal wederkeeren in mijnen Regiment.**

**Lijdt U, mijn Ondersaten, die oprecht zijn van aert,
Godt sal u niet verlaten al zijt ghy nu beswaert:
Die broom begheert te leven, bidt Godt nacht ende dach.
Dat Hy my cracht wil gheben dat ick u helpen mach.**

**Lijf ende goed al te samen heb ick u niet verschoont,
Mijn Broeders, hooch van Namen, hebbent u oock vertoont:
Graet Adolff is gheleben, in Vrieslandt in den Slach,
Sijn siel int eewich leven verwacht den jonghsten dach.**

**Edel en Hooch gheboren van Keyserlicken stam:
Een Vorst des Rijcks berecoren, als een broom Christen-man,
Voor Godes Woort ghepreesen, heb ick vry onversaecht,
Als een helt zonder breezen mijn edel bloet gewaecht.**

**Mijn schilt ende betrouwen zijt ghy, O Godt, mijn Heer.
Op U soo wil ick bouwten, verlaet my nimmermeer;
Dat ick doch broom mag blijven U dienaer t'aller stond
Die tyranny verdrifven, die my mijn hert doorwondt.**

Val al die my beswaren, end mijn verbolghers zijn,
Mijn Godt wilt doch bewaren den trouwen dienaer dijn:
Dat sy my niet verasschen in haeren boosen moet,
Haer handen niet en wasschen in mijn onschuldich bloet.

Als David moeste bluchten voor Saul den tyran:
Soo heb ick moeten suchten met menich edelman:
Maer Godt heeft hem verheben, verlost uit alder noot,
Een Coninckrijck ghegheben in Israël, seer groot.

Na tsuer sal ick ontfanghen van Godt, mijn Heer, dat soet,
Daer na so doet verlanghen mijn vorstelick ghemoet,
Dat is, dat ick mag sterben met eeren, in dat velt,
Een eeuwich rijk verwerben als een ghetrouwe helt.

Niets doet my meer erbarmen in mijnen wederspoet,
Dan dat men siet verarmen des Conincks landen goet,
Dat ud de Spaengiaerts crencken, o edel Heerlandt soet,
Als ick daeraen ghedencke, mijn edel hert dat bloet.

Als een Prins opgheseten met mijnes hepres cracht,
Van den tyran vermeten heb ick den slach verwacht,
Die, by Maastricht begraven, bebreesde mijn ghewelt;
Mijn rupters sach men draben seer moedich door dat velt.

Soo het den wil des Heeren op die tijt had gheweest,
Had ick geern willen keeren van u dit swaer tempeest:
Maer de Heer van hier boven die alle dinck regeert,
Die men altijt moet loben, en heeftet niet begeert.

Seer christlick was ghedreven mijn princelick ghemoet,
Stantvastich is ghebleven mijn hert in teghenspoet,
Den Heer heb ick ghebeden van mijnes herten gront,
Dat Hy mijn saeck wil reden, mijn onschult doen oircont.

Oorlof mijn arme schapen, die zijt in grooten noot.
U Herder sal niet slapen, al zijt ghy nu verstroit:
Tot Godt wilt u begheven, sijn heylsaem woort neemt aen,
Als vrome Christen leven, tsal hier haest zijn ghedaen.

Voor Godt wil ick belijden end sijner grooter macht,
Dat ick tot gheenen tijden den Coninck heb veracht:
Dan dat ick Godt den Heere, der hoochster Majesteyt,
Heb moeten obedieren, in der gherechticheyt.

Dit is een duidelijke interpretatie van de Preámbule van het Regeerakkoord:

Tolerantie naar andersdenkenden is de norm en kerk en staat zijn gescheiden. In Nederland kun je kiezen welk geloof je wilt belijden, of om niet te geloven.

Daarom moet iedereen, inclusief Islamitische asielzoekers, dat calvinistische kerklied [1568] uit zijn hoofd leren! In de verwachting dat de context van de godsdienstoorlogen enige relativering voor dit gebrek aan scheiding tussen Kerk en Staat en gebrek aan Tolerantie levert.

“Het Placcaert” van 26 juli 1581

In 1512 publiceerde Niccolò Machiavelli [Florence, *3 mei 1469, †21 juni 1527] zijn "Vorst", *Il Principe*, waarbij hij afrekende met de moraaltheologische vorstenspiegels waarin beschrijvingen over de zogenaamde deugden van de heersers ideaalbeelden verwoordden, die niet strookten met het feitelijk gedrag. Machiavelli liet zien hoe succesvolle vorsten macht verwerven, behouden en uitbreiden met list, bedrog, leugens, intimidatie, chantage en desnoods moord, onder de conditie dat zij "het volk" konden overtuigen dat het allemaal in het belang van het volk was. Dit demasqué der Vorsten, zowel Kerkelijk als Wereldlijk, zette een denkproces op gang, waarin de vanzelfsprekendheid van de soevereiniteit geleidelijk verdween. "Bij de gratie Gods", volstond niet langer om de onderdanen te terroriseren en te onderdrukken en van hun fundamentele vrijheden en rechten te beroven. Voortbouwend op Giovanni Pico della Mirandola's "Oratie over de waardigheid van de mens". Citaat: "De mens is een soeverein en voortreffelijk wezen. Zijn waardigheid komt overeen met de goddelijke waardigheid". Wanneer de mens zelf soeverein is, waarom dan niet de verzameling van mensen: "het volk"? Het is het volk dat de grondslag vormt voor de soevereiniteit die aan een vorst wordt verleend en wanneer die vorst zich niet langer committeert aan verplichtingen die die machtiging met zich brengt, dan kan het volk een andere soeverein kiezen. Eerder is al gezegd welke impact deze opvatting in het mondiale politieke denken heeft gehad. Voor onze Vaderlandse Geschiedenis is het ook niet zonder belang, namelijk voor het Stadhouderschap. Een Stadhouder is de plaatsvervanger van de Soeverein met alle bestuurlijke rechten en verplichtingen in een bepaald gebied. Nadat in 1581 Filips-II was afgezworen als Soeverein en geen ander Soeverein gekozen, verviel juridisch de grondslag aan het Stadhouderschap. De Staten in de Zeven Provinciën van de opkomende Republiek eigenden zich een deel van de Soevereiniteit toe, waardoor zij toch een Stadhouder konden benoemen. In feite claimden de Staten de Soevereiniteit, zonder dat 'het volk' zich daarover had uitgesproken. Vandaar dat ook gemakkelijk een tweetal Stadhouderloze tijdperken konden worden afgekondigd, nadat de Stadhouders totalitaire pretenties ontwikkelden.

VERTALING VAN DE ORIGINELE TEKST

Plakkaat van de Staten-Generaal van de Verenigde Nederlanden, waarbij zij de koning van Spanje verballen verklaren van de soevereiniteit en heerschappij over de boornoemde Nederlanden, om redenen hier omstandig vermeld, en waarbij zij verbieden zijn naam en zegel voortaan in deze landen te gebruiken, enz.

PLACCAERT VANDE

STATEN GENERAEL VANDE

ghevnicerde Nederlanden, Bijden vvelcken, mits den redenen in't langhe in't selfde begrepen, men verclaert den Coninck van Spaegnien vervallen vande Ouerheit en heerschappije van dese voorf. Nederlanden : ende verbiet sijnen naem ende zegel inde selue Landen meer te gebruycken, &c.

De Staten generael vande ghevnicerde Nederlanden / Allen den ghenen die dese teghenwoordige sullen sien ofte hoozen lesen / saluyt. Also een pegetlick kennelick is / dat een Prince vande Lande van Gode ghestelt is hooft ouer sijne onderlaten / om de selue te bewaren en beschermen van alle onghelijck / ouerlast en ghewelt / ghelijck een Herder tot bewaernisse van sijne Schapen : En dat d'onderlaten niet en zijn van Gode gheschapen tot behoef vanden Prince / om hem in alles wat hy beveelt / weder het goddelic oft ongoddelick / recht oft onrecht is / onderdanich te wesen / en als slauen te dienen : maer den Prince om d'onderlaten wille / sonder de welke hy egheen Prince en is / om de selue met recht en redene te regeeren / ende voor te staen en lief te hebben als een vader sijne kinderen / en een herder sijne schapen / die sijn lijf en leuen sett om de selue te bewaren . En so wanneer hy sulcks niet en doet / maer in stede van sijne onderlaten te beschermen / de selue soect te verdrucken / t'ouerlasten / heure oude vrijheit / priuilegien / en oude hercomen te beneemen / en heur te gebieden ende gebruycken als slauen /
Aij moet

De Staten-Generaal van de Verenigde Nederlanden groeten allen die dit zullen zien of horen lezen.

Het is algemeen bekend dat een vorst van een land door God tot hoofd van zijn onderdanen is aangesteld om dezen te beschermen en te bewaren voor alle onrechtvaardigheid, schade en geweld, zoals een herder zijn schapen moet beschermen, en dat de onderdanen niet door God geschapen zijn ten behoeve van de vorst, om hem in alles wat hij beveelt— of dat nu godvruchtig of niet godvruchtig, rechtvaardig of niet rechtvaardig is - onderdanig te zijn om hem als slaven te dienen. Integendeel, de vorst is er ter wille van de onderdanen, zonder welke hij geen vorst is, om hen rechtvaardig en verstandig te regeren en te verdedigen, en hen lief te hebben zoals een vader zijn kinderen en een herder zijn schapen; hij zet zijn lichaam en leven op het spel om hen te beschermen. Wanneer hij dit niet doet, maar in plaats van zijn onderdanen te beschermen probeert hen te onderdrukken, overmatig te belasten, te beroven van hun oude vrijheid, privileges en oude gewoonterechten, en hen als slaven te bevelen en te gebruiken, moet hij dus niet als een vorst, maar als een tiran worden beschouwd. Dan staat het zeker zijn onderdanen vrij hem niet meer als vorst te erkennen - vooral nadat er in de Staten van het land overlegd is -, maar hem te verlaten en in zijn plaats een ander tot soeverein te kiezen om hen te beschermen, zonder dat dit verkeerd is.

Dit is des te meer toegestaan wanneer de onderdanen hun vorst niet hebben kunnen vermurwen door nederige betogen en hem niet van zijn tirannieke voornemens hebben kunnen afbrengen, en dus geen ander middel meer hebben om de aangeboren vrijheid van hen zelf en van hun vrouwen, kinderen en nakomelingen te verdedigen en te beschermen. Hiertoe zijn zij volgens de wet der natuur verplicht goed en bloed op het spel te zetten. Zo is het ook verscheidene malen om dergelijke redenen in verschillende landen en tijdperken gebeurd; de voorbeelden zijn welbekend. Zo moet het in de eerste plaats ook in de Nederlanden gebeuren, die altijd geregeerd werden - en ook geregeerd moeten worden - volgens de eed die de vorst bij aanvaarding van de regering aflegde, in overeenstemming met de privileges, gewoonterechten en oude gebruiken. De meeste van al deze landen hebben immers hun vorst aanvaard op grond van voorwaarden, overeenkomsten en akkoorden; wanneer de vorst deze breekt, heeft hij ook rechtens de heerschappij over het land verbeurd.

De koning van Spanje vergat na het overlijden van keizer Karel V zaliger nagedachtenis, [Karel V deed in 1555 afstand van de regering en stierf in 1558] van wie hij al de Nederlanden had geërfd, de diensten die deze landen en hun onderdanen zowel zijn vader als hem hadden bewezen. Hierdoor had vooral de koning van Spanje zulke prachtige overwinningen op zijn vijanden kunnen behalen, dat zijn naam en macht door de hele wereld werden genoemd en gerespecteerd. [De oorlogen met Frankrijk, die in 1559 werden beëindigd door de vrede van Le Cateau Cambrésis]. Hij vergat ook de vermaning die de keizer hem vroeger had gegeven; in strijd met deze vermaning leende hij het oor en gaf zijn vertrouwen aan leden van de Raad van Spanje, die hem bijstond.

[Tot de belangrijkste adviseurs van Filips II in deze jaren behoorden Fernando Alvarez de Toledo, hertog van Alva (1510-1582), Ruy Gomez da Suva, prins van Eboli (1518-1573) en Francisco de Erasso (gest. 1570). Zij waren onderling sterk verdeeld; de beide laatsten waren lange tijd voorstanders van een compromis met de leiders van de Nederlandse Opstand].

Deze raadslieden konden in de Nederlanden geen stadhouder worden noch de hoogste ambten bekleden, zoals wel mogelijk was in de koninkrijken van Napels en Sicilië, te Milaan, in Indië en in andere plaatsen onder het gezag van de koning.

Enz.enz.